

Dosarul nr. 2rac-253/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud:)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: N. Budăi, A. Malîi, A. Minciuna)

Î N C H E I E R E

23 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/316 COOP reprezentată de avocatul Dudulica Liubomir,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/316 COOP împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Galascom PVC” cu privire la încasarea datoriei la plata pentru locațiune și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 18 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/316 COOP reprezentată de avocatul Dudulica Liubomir, s-a casat hotărârea din 21 august 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, și s-a emis o hotărâre nouă de admitere parțială a acțiunii

c o n s t a t ă :

La 14 martie 2018 Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/316 COOP (APLP nr. 54/316 COOP), reprezentată de avocatul Dudulica Liubomir în baza mandatului seria MA nr. 1208664 din 25 februarie 2018, a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Galascom PVC” cu privire la încasarea datoriei la plata pentru locațiune și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reprezentantul reclamantei a indicat că la 10 ianuarie 2011, APLP nr. 54/316 COOP a încheiat cu SRL „NG Galas Com” contract de locațiune a încăperilor nelocative cu suprafața de 120 m.p., amplasate pe str. XXXXX, transmise în folosință temporară, cu condiția achitării plății locațiunii în sumă de 4.600 de lei lunar. Conform pct. 4.42 din contract, plata pentru locațiune urma să se facă până la data a 10 a lunii.

A susținut avocatul Dudulica Liubomir că potrivit pct. 1.3 din contract, termenul de locațiune este de 1 an, începând cu 01 februarie 2007 – până la 01 februarie 2008, cu

reînnoirea acestui termen periodic. Astfel de contracte au mai fost încheiate la 01 februarie 2016 și 10 februarie 2017.

Cu toate acestea, pârâta SRL „Galascom PVC” mereu întârzie să achite în termen plata pentru locațiune. În acest sens, APLP nr. 54/316 COOP de nenumărate ori a expediat în adresa pârâtei somații de achitare a plăților restante pentru locațiune, dar nu s-a soldat cu succes.

A reținut reprezentantul reclamantei că la 31 august 2017 a fost achitată suma restantă în mărime de 34.000 de lei, ultima plată fiind efectuată abia la 05 decembrie 2017 în mărime de 5.000 de lei.

La situația din 13 martie 2018 datoria restantă, la plata pentru locuțiunea încăperilor nelocative cu suprafața de 120 m.p., amplasate pe str. XXXXX, a constituit suma de 81.336 de lei.

Mai mult ca atât, pârâta recunoaște datoria și a făcut promisiuni că o va achita curând, dar fără rezultat.

În contextul enunțat, a solicitat APLP nr. 54/316 COOP, reprezentată de avocatul Dudulica Liubomir, admiterea acțiunii, încasarea forțată din contul SRL „Galascom PVC” în beneficiul său a sumei de 81.336 de lei cu titlu de restanță la plata pentru locuțiunea încăperilor nelocative cu suprafața de 120 m.p., amplasate pe str. XXXXX ce rezultă din contractele de locațiune din 01 februarie 2016 și 10 februarie 2017, precum și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 21 august 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost respinsă acțiunea depusă de APLP nr. 54/316 COOP ca neîntemeiată.

Prima instanță a motivat soluția prin faptul că din analiza actelor cauzei s-a stabilit că la 01 februarie 2016 între APLP 54/316 COOP și SRL „Galascom PVC” a fost semnat un contract de locațiune. Potrivit pct.1.3. din contractul respectiv, acest act juridic a fost încheiat pe un termen de până la 01 februarie 2017. Totodată, părțile au stabilit că plata de locațiune va fi de 4.600 de lei lunar, iar pentru toată perioada va constitui 55.200 de lei. Ulterior, la 10 februarie 2017 între aceleași părți a fost încheiat un alt contract de locațiune pe termen de până la 10 februarie 2018, prin care s-a transmis în locațiune încăperile nelocative cu suprafața de 120 m.p., amplasate pe str. XXXXX.

S-a stabilit că la 21 noiembrie 2017 APLP 54/316 COOP a expediat în adresa SRL „Galascom PVC” pretenția nr. 4, privind neachitarea datoriei acumulate pentru anul 2017 în mărime 77.536 de lei și încasarea penalității în mărime de 139.564,80 de lei, în care s-a propus pârâtului să achite datoria restantă sau să întreprindă măsuri pentru soluționarea pe cale amiabilă a litigiului, recepționată de către pârât la 23 noiembrie 2017.

Cu trimitere la prevederile art. 117, 118, 121 și 130 din Codul de procedură civilă, a considerat prima instanță drept inadmisibil actul de verificare a decontărilor reciproce prezentat de reprezentantul părții reclamante APLP 54/316 COOP, or, conținutul acestui înscris nu reflectă decontările reciproce între partea reclamantă și partea pârâtă, nefiind indicată data, caracterul și suma operațiunii contabile (f.d. 50).

A reținut prima instanță că reclamanta APLP 54/316 CCOP în prezenta acțiune a solicitat încasarea din contul SRL „Galascom PVC” în beneficiul său a sumei de 81.336 de lei cu titlu de restanță la plata pentru locațiune în conformitate cu contractele de locațiune din 01 februarie 2016 și 10 februarie 2017.

În acest context, prima instanță a considerat drept întemeiate obiecțiile pârâtei SRL „Galascom PVC” precum că reclamanta APLP 54/316 COOP neîntemeiat nu a eliberat facturi pentru serviciile prestate.

Din contractele de locațiune din 01 februarie 2016 și 10 februarie 2017, rezultă obligația pârâtei SRL „Galascom PVC” să achite reclamantei APLP 54/316 COOP pentru perioada 01 februarie 2016 – 10 februarie 2018, suma de 110.400 de lei.

Prima instanță a stabilit incontestabil faptul că potrivit actului de verificare a decontărilor reciproce la data depunerii acțiunii în instanța de judecată – 14 martie 2018, pârîta SRL „Galascom PVC” achitase în favoarea reclamantei APLP 54/316 COOP suma de 125.300 de lei (f.d.78).

A notat prima instanță că circumstanțele reflectate în actul de verificare a decontărilor reciproce se confirmă și prin facturile anexate de către SRL „Galascom PVC” (f.d. 86-114).

După depunere acțiunii, pârîta SRL „Galascom PVC”, chiar și în lipsa facturilor, a mai efectuat plăți în beneficiul reclamantei APLP 54/316 COOP, în sumă de 36.500 de lei (f.d. 114-118).

A conchis prima instanță că pe de o parte reprezentantul reclamantei APLP 53/377 COOP a solicitat încasarea sumei de 81.336 de lei cu titlu de restanță la plata pentru locațiune, iar pe de altă parte nu a obiectat asupra ordinelor de plată prezentate de către SRL „Galascom PVC”.

Mai mult ca atât, reclamanta întru susținerea pretențiilor sale a prezentat doar copiile a trei facturi nr. 5425001 din 31 august 2017 în sumă de 34.000 de lei, nr. 4525002 din 31 decembrie 2017 în mărime de 10.000 de lei și nr. 4525003 din 01 ianuarie 2018 în mărime de 16.400 de lei (f.d. 13, 52, 53).

Potrivit înscrisurilor anexate la actele cauzei, suma facturilor prezentate de partea reclamantă pentru serviciile prestate în perioada solicitată, este de 60.400 de lei.

Cu trimitere la prevederile art. 886 alin. (1), art. 666 alin. (3), art. 704 alin. (1), (2), art. 705 alin. (1), (1) și art. 709 alin. (1) din Codul civil, a remarcat prima instanță că din actele anexate se constată cu certitudine că reclamant APLP 53/377 COOP nu a eliberat pârâtei SRL „Galascom PVC” facturi pentru serviciile prestate, or, în raporturile dintre persoane juridice confirmarea prestării serviciilor reprezintă factura, după caz factura fiscală, și actul de prestare a serviciilor anexat la factură.

Reieșind din dispozițiile art. 886 alin. (1) din Codul civil, prima instanță a considerat că reclamanta APLP 53/377 COOP înainte de a înainta pretenții pârâtei SRL „Galascom PVC”, urma să elibereze facturi pentru serviciile prestate în modul stabilit de legislație. Or, APLP 54/316 COOP în virtutea legii era obligată să elibereze facturile de plată pentru locațiunea încăperilor, în mărimea convenită de părți și pentru perioada indicată în contract.

Ținând cont de cele enunțate supra, prima instanță a concluzionat asupra netemeinici acțiunii depuse de APLP 54/316 COOP privind încasarea din contul SRL „Galascom PVC” a sumei de 81.336 de lei cu titlu de restanță la plata pentru locațiune în conformitate cu contractele de locațiune din 01 februarie 2016 și 10 februarie 2017.

La 19 septembrie 2019 APLP nr. 54/316 reprezentată de avocatul Dudulica Liubomir a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii primei instanțe, iar la 19 noiembrie 2019 a fost prezentată partea motivată a cererii de apel, solicitând admiterea acesteia, casarea hotărârii din 21 august 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu emiterea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 18 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de APLP nr. 54/316 COOP reprezentată de avocatul Dudulica Liubomir, s-a casat hotărârea din 21 august 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, și s-a emis o hotărâre nouă de admitere parțială a acțiunii, prin care s-a încasat din contul SRL „Galascom PVC” în beneficiul APLP nr. 54/316 COOP suma de 3.400 de lei cu titlu de restanță la plata locațiunii. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată. S-a încasat din contul SRL „Galascom PVC” în beneficiul APLP nr. 54/316 COOP suma de 102 lei taxa de stat achitată la depunerea acțiunii proporțional pretențiilor admise din acțiune.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a motivat soluția prin faptul că la 31 august 2017, APLP nr. 54/316 COOP a eliberat factura fiscală seria XXXXX pentru suma de 34.000 de lei (servicii arendă) (f.d.13), la 31 decembrie 2017 factura fiscală seria XXXXX pentru suma de 1.000 de lei (servicii arendă) (f.d.52) și la 01 octombrie 2018, factura fiscală seria XXXXX pentru suma de 16.400 de lei (servicii arendă) (f.d.53).

Prin pretenția nr. 4 din 21 noiembrie 2017 adresată SRL „Galascom PVC”, APLP nr. 54/316 COOP a solicitat ca în termen de 30 zile să achite benevol la contul său suma datoriei în mărime de 77.536 de lei, și încasarea penalității în mărime de 139.564,80 de lei (f.d.15), recepționată de către SRL „Galascom PVC” la 23 noiembrie 2017 (f.d.16).

Conform ordinelor de plată anexate la materialele cauzei de către SRL „Galascom PVC”, aceasta a făcut achitări în contul APLP nr.54/316 în perioada 23 martie 2016 – 04 aprilie 2019, în mărime de 107.000 de lei (f.d.98-114; 116-118).

Conform actului de verificare a decontărilor reciproce între SRL „Galascom PVC” și APLP nr. 54/316, la situația din 30 septembrie 2018, semnat și ștampilat unilateral de SRL „Galascom PVC”, între părți nu există datorii (f.d.51).

Totodată, conform actului de verificare a decontărilor reciproce între APLP nr.54/316 COOP și SRL „Galascom PVC”, pentru perioada 01 ianuarie 2014 - 31 decembrie 2019, semnat și ștampilat unilateral de APLP nr. 54/316 COOP, SRL „Galascom PVC” înregistrează o datorie față de APLP nr. 54/316 COOP în mărime de 120.636 de lei (f.d. 219).

Cu trimitere la prevederile art. 7, 512, 514, 572, 666, 875, 876 și 886 din Codul civil, a stabilit că la baza raportului juridic obligațional în care se află părțile în litigiu, stau contractele de locațiune din 01 februarie 2016 și respectiv din 10 februarie 2017, potrivit cărora APLP nr.54/316 COOP s-a obligat să transmită în locațiune SRL „Galascom PVC” încăperea nelocativă cu suprafața de 120 m.p., situată în XXXXX, iar ultima să achite chiria în mărime de 4.600 de lei lunar.

A remarcat instanța de apel că prin natura sa raportul juridic obligațional este menit să producă efecte juridice, iar efectul general al oricărei obligații este de a da creditorului dreptul de a obține de la debitor îndeplinirea exactă, cu bună-credință, la locul și la momentul stabilit, a prestației la care acesta s-a obligat.

A stabilit instanța de apel că APLP nr.54/316 COOP, în calitate de locator, și-a onorat integral obligația ce rezultă din prevederile art. 875 din Codul civil și din contractele de locațiune, și a transmis încăperea nelocativă în locațiune SRL „Galascom PVC”, or, ultima a confirmat acest fapt și a prezentat ordine de plată care confirmă plata chiriei în sumă totală de 107.000 de lei.

Sub acest aspect, a constatat instanța de apel că SRL „Galascom PVC” nu și-a onorat integral obligația de plată a chiriei față de APLP nr. 54/316 COOP, în asemenea circumstanțe ultima este îndreptățit să solicite executarea prestației de la SRL „Galascom PVC” la plata chiriei.

Or, odată stabilit faptul existenței raportului juridic obligațional între părți și faptul neonorării integrale a obligației SRL „Galascom PVC” de plată a chiriei, instanța de apel a considerat necesar de a admite parțial pretenția APLP nr. 54/316 COOP și de a încasa din contul SRL „Galascom PVC” în beneficiul APLP nr. 54/316 COOP suma de 3.400 de lei cu titlu de restanță la plata locațiunii, cu respingerea în rest a pretenției date.

Sub acest aspect, instanța de apel a precizat că, înaintând prezenta acțiune în instanța de judecată, APLP nr. 54/316 COOP a invocat că SRL „Galascom PVC” înregistrează o datorie față de dânsa în mărime de 81.336 de lei.

Totodată, SRL „Galascom PVC” a înaintat obiecții la suma solicitată spre încasare de către APLP nr.54/316 COOP, menționând că nu are datorii față de reclamantă.

Instanța de apel a notat că APLP nr. 54/316 COOP nu a probat datoria în mărime de 81.336 de lei solicitată spre încasare, iar SRL „Galascom PVC” a prezentat înscrisuri din care rezultă că acesta a achitat suma de 107.000 de lei în contul APLP nr.54/316 COOP.

Ținând cont de faptul că în temeiul contractelor de locațiune enunțate, pentru întreaga perioadă de acțiune a contractelor, SRL „Galascom PVC” urma să achite suma de 110.400 de lei, iar din înscrisurile administrate rezultă că aceasta a achitat suma de 107.000 de lei, instanța de apel a considerat pretenția APLP nr.54/316 COOP parțial întemeiată, cu dispunerea încasării din contul SRL „Galascom PVC” în beneficiul reclamantei suma de 3.400 de lei, ce constituie diferența între obligația totală de plată a chiriei pentru ambele contracte: 110.400 de lei – 107.000 de lei, suma achitată de SRL „Galascom PVC”.

Totodată, instanța de apel nu a reținut în calitate de probe actele de verificare a decontărilor reciproce prezentate atât de APLP nr.54/316 COOP, cât și de către SRL „Galascom PVC”, întrucât aceste acte au fost semnate și ștampilate unilateral de partea care le-a prezentat, nefiind recunoscute de partea adversă.

Mai mult ca atât, a subliniat instanța de apel că părților, fiindu-le acordat un termen în vederea prezentării unui act de verificare a decontărilor reciproce între APLP nr.54/316 COOP și SRL „Galascom PVC”, recunoscut de ambele părți, acestea nu l-au

prezentat, invocând în fața instanței de apel că nu au ajuns la un numitor comun în acest sens.

De asemenea, instanța de apel a considerat ca fiind neîntemeiată concluzia primei instanțe cu privire la faptul că în raporturile dintre persoane juridice, confirmarea prestării serviciilor reprezintă factura fiscală și actul de prestare a serviciilor anexat la factură și că înainte de a înainta pretenții SRL „Galascom PVC”, APLP nr. 54/316 urma să elibereze ultimei facturi pentru serviciile prestate în modul stabilit de legislație.

La acest capitol, instanța de apel a reținut că din prevederile contractelor de locațiune încheiate între părți, nu rezultă obligația locatorului de a elibera factură fiscală pentru acordarea în locațiune a încăperilor nelocative, iar prevederile art. 886 din Codul civil nu instituie în sarcina locatorului această obligație.

Mai mult ca atât, la caz, nu se impune necesitatea confirmării acordării bunului în locațiune de către APLP nr.54/316 COOP către SRL „Galascom PVC”, or, ultimul a recunoscut că a primit în locațiune bunul imobil ce formează obiectul contractelor de locațiune din 01 februarie 2016 și din 10 februarie 2017.

Totodată, instanța de apel prin prisma art.94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, și ținând cont de faptul că acțiunea APLP nr.54/316 COOP a fost admisă parțial, instanța de apel a considerat necesar de a încasa din contul SRL „Galascom PVC” în beneficiul APLP nr.54/316 COOP suma de 102 lei cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea acțiunii, proporțional pretențiilor admise din acțiune (3.400 de lei x 3% = 102 lei).

La 19 august 2020 APLP nr. 54/316 COOP reprezentată de avocatul Dudulica Liubomir a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei din 18 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău în partea respingerii acțiunii ca neîntemeiată, cu emiterea unei hotărâri noi de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului APLP nr. 54/316 COOP reprezentată de avocatul Dudulica Liubomir a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel, declarând că Curtea de Apel Chișinău a examinat superficial prezenta speță, apreciind arbitrar probele administrate, cu interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material.

A indicat recurenta că instanța de apel eronat a ajuns la concluzia că după data depunerii acțiunii în judecată, de către intimata/pârâtă SRL „Galascom PVC” au fost achitate plățile restante pentru locațiune, ignorând argumentele sale care a declarat că a prezentat un certificat ce confirmă acceptarea acestei plăți pentru folosirea curentă a spațiului transmis în locațiune, dar nu ca datorie restantă. Or, intimata nu a negat faptul că beneficiază în continuare de utilizarea spațiului primit în locațiune și nu a prezentat dovezi care ar demonstra achitarea datoriilor și nu a plăților curente.

La fel, instanța de apel în concluziile sale și calculele efectuate a comis o eroare.

A menționat că instanța de apel a constatat precum că la ziua pronunțării deciziei intimata SRL „Galascom PVC” a achitat suma de 110.400 de lei, însă la calcularea taxei de stat a fost recuperată doar suma de 102 lei, nefiind luată în calcul suma de 36.500 de lei care a fost achitată după data de 20 martie 2018 – data depunerii acțiunii în judecată.

Prin urmare, instanța de apel trebuia să încaseze din contul SRL „Galascom PVC” în beneficiul său taxa de stat de cel puțin în sumă de 1.095 de lei.

La 22 septembrie 2020 APLP nr. 54/316 COOP reprezentată de avocatul Dudulica Liubomir a depus recurs suplimentar, invocând că prin încheierea din 24 august 2020 a Curții Supreme de Justiție a fost respinsă cererea sa privind scutirea de la plata taxei de stat impusă pentru cererea de recurs, acordând recurentului termen pentru achitarea acestei.

Având în vedere că nu dispune de mijloace financiare de a achita taxa de stat, a solicitat examinarea recursului doar în partea încasării taxei de stat din contul intimatei, deoarece cerința respectivă nu este impusă cu taxă de stat.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia la 18 iunie 2020.

Din actele cauzei rezultă că decizia motivată a instanței de apel a fost expediată în adresa APLP nr. 54/316 COOP și avocatului Dudulica Liubomir la 07 iulie 2020 (f.d. 242, vol. I), însă nu se atestă date când a fost recepționată de către aceștia.

Astfel, recursul declarat la 19 august 2020, este în termen.

La 09 noiembrie 2020 în adresa SRL „Galascom PVC” fost expediată copia recursului declarat de APLP nr. 54/316 COOP reprezentată de avocatul Dudulica Liubomir, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referințelor (f.d. 1, vol. II).

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta este inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de APLP nr. 54/316 COOP reprezentată de avocatul Dudulica Liubomir, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevelopativ și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție notează că conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991*), pe când în recursul depus de APLP nr. 54/316 COOP reprezentată de avocatul Dudulica Liubomir, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de APLP nr. 54/316 COOP reprezentată de avocatul Dudulica Liubomir, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/316 COOP reprezentată de avocatul Dudulica Liubomir, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic